

2713 2den Deb. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 2714

Indenrigsministeren: Det er jo ikke Udvalgets Flertals, men Ministerens Forslag, her foreligger, støttet af Udvalgets Flertal. Jeg har ikke havt Anledning til at tro, at man i det Hele i Rigsdagen betragter Skytteforeningerne paa samme Maade som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), thi i saa Fald burde man aldrig have givet Bevillinger dertil, og havde han virkelig Ret, vilde jeg ogsaa tro, at saa mange Mænd her i Landet, som dog have interesseret sig derfor, ikke let vilde have gjort det. Det, at det er en Fornøielse tillige, ser jeg ikke kan tilintetgjøre Betydningen af Skytteforeningerne. For Resten forekommer det mig utvilsomt, at det foruden en gavnlig Dvelse tillige kan hyde et velkomment og morsomt Samlag mellem Eigefindede og om trent Eigestillede. Det synes jo unegtelig, som om man i visse Egne, i alt Fald i Viborg Amts 4de Valgkreds, maasse noget for meget lægger Vægt paa det Morsomme og glemmer det Alvorlige, men alligevel kan jeg ikke negte, hvad ogsaa det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) sagde, at Sagen har mange gode Egenstaber. Naar den ledes tilstrækkelig, fylder den de Unges Sind og Tanker med Ting, som de maasse ellers ikke let vilde falde paa. Hvad nu disse Forslag angaar, som her foreligger, da forekommer det mig, at der er nogen Anledning for Staten til at træde til med yderligere Hjælp end den, der allerede er givet, i det Mindste forekommer det mig, at for dem, der lægge en vis Vægt paa Skytteforeningerne som Forskole for Hæren, er der al god Grund til efter den Motivering, der er givet, ikke at vægre sig ved at give det Tilskud, her er foreslaaet, og ikke lade sig skræmme af den Forestilling, at Sagen skulde lede endog til Udgifter af Millioner, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds mente, at der kunde være Udfigt til. Det staar os jo i ethvert Tilfælde frit for at sige Nei, naar man gaar videre i sine For-

slag, end vi finde, at det Formaal, der kan naas og tilsigtes, rejsfordiggjør. Jeg kan ikke være enig med de ærede Medlemmer, som have ment, at det, at blive en god Skytte, ubetinget skulde afhænge af naturlige Anlæg. Sikkert nok have disse Meget at betyde, og navnlig indrømmer jeg, at man maasse ikke let bliver en udmærket Skytte uden, at have naturlige Anlæg, men jeg tror, at det lige saa lidt kan negtes, at der til Skydning som til alt Andet hører Dvelse, og det en Dvelse, der ikke blot giver en vis Fasthed i de rent legemlige Bevægelser, men ogsaa stærker Diet og giver Sindet den Ro, som er nødvendig for at være en god Skytte. I detmindste er det Noget, som jeg ikke tør benegte ligeoverfor de Vidnesbyrd, der fra flere Sider have lydt mig imøde, og navnlig ogsaa fra Mænd, som have havt Leilighed til at se det, at selv om der kommer ind til Hæren Folk, som skyde godt med Minierrifler, saa er det ikke saa ganske sjældent, at de ikke finde sig til Rette med Remingtonriflen, og derved kaste en vis Tvivl paa dennes Brugbarhed og Dygtighed, om de end senere, naar de først ere blevne fortrolige med dette Vaaben, finde denne Tvivl uberettiget og ere overmaade veltilfredse med det Vaaben, som Armeen har. Jeg kan ikke sige Andet end, at det forekommer mig, at det ligger meget naturligt for at betragte Skytteforeningerne, selv om de Folk, der deltage i deres Dvelse, have en Morfskab deraf, som en Forskole for Uddannelsen til Hæren, og jeg skjønner ikke rettere, end at man, naar man tilegner sig denne Læsegang, maa vedkjende sig, at det er et Formaal af stor Vigtighed at give de unge Mænd i Skytteforeningerne Leilighed til at gjøre sig bekendte med det Vaaben, der bruges i Hæren, og som de selv have Udfigt til senere at skulle betjene. Det, som altsaa bærer Forslaget under Nr. 50, er ikke, at man vil afskaffe Minierriflerne, men at man ved Siden af dette Vaaben vil anskaffe nogle Vaaben af den Slags, som Armeen bruger,